

for, at de ikke kommer til at betale for meget. Jeg tror, at de allerfleste vil sige: Nej, lad os være fri for det, lad os være stillede ligesom andre og tage Chancerne, som de er; det kan gaa bedre nogle Aar end andre; vi maa saa bruge de gode Aar saaledes, at vi eventuelt kan tage imod de daarlige. Jeg tror, at det er det sundeste og bedste, saaledes vil det være i alle andre Forhold i Livet, hvorfor saa ikke her?

Døcker: Jeg havde oprindeligt det Indtryk, at den højtærede Landbrugsminister gerne vilde have dette Lovforslag fremmet, fordi der heri var en Mulighed for, at der til et Antal af 2—3000 Mennesker kunde tilbydes Jord af den forhaanden-værende Statsjord. Men som Forhandlingerne har udviklet sig, er det ret klart, at det ikke er Antallet af disse Husmands-lodder, der egentlig er det afgørende, om det end naturligvis betyder noget; det, Ministeren anser for det vigtigste, er at faa begyndt paa en ny Maade. Det er ret klart fastslaaet ved den højtærede Ministers Udtalelser, at vi skal ind paa et nyt Spor. Heroverfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at advare Tingets Medlemmer imod at lade sig bedaae til at gaa ind paa det Princip, som den højtærede Minister saa ivrigt forfægter. Selv om det tilsyneladende kun drejer sig om et ringe Antal Medlemmer af det danske Statssamfund, som her vil blive stillet paa en ganske særegen Maade i Forhold til alle andre Landbrugere, vil jeg opfordre Medlemmerne til at vise Forsigtighed og være paa det rene med, at det er Begyndelsen til en Ordning, som det store Flertal af Landbrugere ingenlunde sympatiserer med. Jeg skal ikke komme ind paa de georgeistiske Ideer, som til syvende og sidst ligger bagved, der foreligger her et Forsøg paa praktisk talt at faa indsmuglet en Begyndelse, som senere kan udvikles videre, det er i korte Ord, hvad der er Tale om. Jeg vil, som sagt, paa det bestemteste advare de Medlemmer af Tinget, der ikke sympatiserer med den Opfattelse, som her gør sig gældende, mod at lade sig forlede af Lovforslagets tilsyneladende ringe Omfang. Maaden, hvorpaa hele denne Sag tages, karakteriseres ved den Udtalelse, som kom fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Mads Jensen), om, at man kunde gaa videre, hvis man syntes godt om Ordningen, og hvis de paagældende Jordbrugere befandt sig vel ved den, idet det vilde være let at skaffe Penge dertil, thi en første Prioritet i dansk Jord var og blev den fineste Prioritet,

man kunde have. Jeg betragter ogsaa en Prioritet i dansk Jord som noget af det sikreste og bedste, vi har, men det gælder ganske vist ikke en Prioritet, som er i den Grad flydende, som det her vil blive Tilfældet. Jeg tror ikke, at Statslaan paa de Betingelser just vil kunne faa særlig gode Vilkaar, hvis Prioriteten glider op og ned efter de fluktuierende Vurderinger. Nej, hvis den højtærede Landbrugsminister vil have et Lovforslag — og om Ønskeligheden af et saadant kan vi i og for sig alle være enige —, som kan give unge Folk uden Kapital Mulighed for at nedsætte sig paa Landet, skal Ministeren ikke holde saa stærkt paa den periodiske Vurdering og det georgeistiske Princip, som ligger deri, men acceptere Lovforslaget uden dette. Som Forholdene ligger for Øjeblikket, vil sandsynligvis ikke ret mange have Mod til eller overhovedet kunne benytte sig af Loven, selv om Lovforslaget vedtages i den af Ministeren foreslaaede Skikkelse, thi vi er jo for Øjeblikket paa en ganske ekstraordinær Konjunkturhøjde. Det er ikke alene selve Jordprisen, der vil volde Vanskelighed, den vil kunne forandres, men ogsaa Anskaffelsen af Besætninger og Inventar vil sikkert volde saa mange praktiske Vanskeligheder, at desværre neppe noget stort Antal vil kunne benytte sig af Loven. Tilmed er der den Særegenhed ved det Materiale, vi for Øjeblikket har at arbejde med, Præstegaardene, at de, hvilket teoretisk set er en Fordel, er spredte over hele Landet; men vi ved alle, at Trangen til at komme i Besiddelse af Husmands-lodder ingenlunde former sig ens over hele Landet, i enkelte Egne kommer Trangen meget stærkere frem end i andre. Det har vi set af den Maade, hvorpaa Husmandsloven har virket, og hvorpaa Etableringen af Statshusmandshuse er foregaaet. Jeg kommer stadig tilbage til, at Kærnen i Sagen er et nyt Princip, og at det ikke er selve Ordlyden, som er det afgørende, og det vil jeg anmode Tingets Medlemmer om nøje at tage i Betragtning.

Steincke: Det ærede Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) hævdede, at ogsaa de nuværende Fæstere, der i øvrigt var ret rankryggede, alle som een stræbte efter at komme bort fra det nuværende Fæsteforhold. Jeg tror gerne, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning, thi det gælder i Øjeblikket selvfølgelig for Fæstere som for alle Grundejere i Byerne og paa Landet, at ikke mindst under Højkonjunkturer og stærkt stigende Jordpriser er det overordentlig personlig behageligt